

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2004

2009

Документ за разглеждане в заседание

14.11.2007

B6-0451/2007 }
B6-0456/2007 }
B6-0466/2007 }
B6-0471/2007 } RC1

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА ОБЩА РЕЗОЛЮЦИЯ

внесено съгласно

член 115, параграф 5 от правилника от

- Pasqualina Napolitano от името на групата PSE
- Ona Juknevičienė и Marios Matsakis от името на групата ALDE
- Cem Özdemir и H el ene Flautre от името на групата Verts/ALE
- Andrée Brie и Giusto Catania от името на групата GUE/NGL

вместо предложенията за резолюция, внесени от следните групи:

- PSE (B6-0451/2007)
- Verts/ALE (B6-0456/2007)
- ALDE (B6-0466/2007)
- GUE/NGL (B6-0471/2007)

относно Узбекистан

RC\694963BG.doc

PE396.117v01-00}
PE396.122v01-00}
PE396.132v01-00}
PE396.137v01-00} RC1

BG

BG

Резолюция на Европейския парламент относно Узбекистан

Европейският парламент,

- като взе предвид Споразумението за партньорство и сътрудничество⁽¹⁾ между Европейските общности и техните държави-членки и Република Узбекистан, влязло в сила на 1 юли 1999 г.,
 - като взе предвид своите предишни резолюции относно правата на човека и демокрацията в Узбекистан и страните в Централна Азия
 - като взе предвид Заключенията от заседанието на Съвета по общи въпроси и външни отношения (GAERC), проведено на 15 и 16 октомври 2006 г.,
 - като взе предвид член 115, параграф 5 от своя правилник,
- А. като има предвид, че правителството на Узбекистан упорито продължава политиката си на изтезания, малтретиране и сериозни нарушения на правата на човека по отношение на задържани, както и грубото си отношение към активисти за човешки права и към политически опоненти;
- Б. като има предвид, че президентът Каримов е държавен ръководител на Узбекистан откакто страната обяви независимост през 1989 г. и неговият режим укрепил личната му власт и пренебрегнал прилагането на каквито и да било политически, социални и икономически реформи;
- В. като има предвид, че в заседанието си на 15 и 16 октомври Съветът по общи въпроси и външни отношения (GAERC) взе решение да не разширява приложното поле на политиката на санкции на ЕС по отношение на Узбекистан и се споразумя да премахне временно за шест месеца някои от визовите ограничения за висши служители от Узбекистан
- Г. като има предвид, че Марк Вайл, основател и художествен ръководител на независимия театър Илхом беше убит в Ташкент на 9 септември 2007 г.;
- Д. като има предвид, че театърът Илхом представлява един от много малкото останали културни опозиционни гласове в страната;
- Е. като има предвид, че журналистът и критик на узбекския режим Алишер Саипов беше убит в киргизкия град Ош на 24 октомври;
- Ж. като има предвид, че Мутабар Таджибаева, председателка на мирната организация за правата на човека «Пламенное сердце», беше арестувана в град Фергана на 7 октомври 2005 г. и продължава да бъде държана в строг тъмничен затвор в Ташкент, както и много други защитници на правата на човека, при сурови условия, въпреки бързото влошаване на здравословното ѝ състояние;

3. като има предвид, че в писмото си до министъра на външните работи на Узбекистан от 15 март 2007 г. председателят на Европейския парламент отправи искане за безусловно и незабавно освобождаване на 13 защитници на правата на човека;
- И. като има предвид, че след като на 13 май 2005 г. правителствени войски убиха стотици граждани в Андижан, властите на Узбекистан многократно отказаха да отговорят на призивите на ООН, ОССЕ, НАТО и ЕС за независимо разследване на причините за тези събития;
- Й. като има предвид, че експерти от ЕС направиха много кратко посещение в Андижан след клането, но досега не е разпространена никаква информация във връзка с техните констатации;
- К. като има предвид че гражданското общество в Узбекистан поставя изисквания за по-отворено общество, в което личните свободи и правата на човека се зачитат напълно, както и за крачка към демокрация, докато властите все повече ограничават регистрацията и дейността на неправителствени организации;
- Л. загрижен от опасността, че предложената годишна програма за действие на ЕС за Узбекистан за защита на парламента на Узбекистан и на партньорството между неправителствени организации вероятно не отговаря на условията за осигуряване на положително въздействие и ще допринесе за подкрепата на прекия контрол на правителството над гражданското общество посредством допълнителни административни и финансови изисквания;
1. изразява неодобрение, че Узбекистан, въпреки многократни призови от страна на международната общност, включително от страна на ОССЕ и ЕС, не показва признаци за значителни промени по отношение на систематичната си политика на подтискане на независими организации, свободни медии и лични права и се нарежда днес сред едни от най-жестоките авторитарни режими в Азия;
 2. призовава Съвета и Комисията да приложи напълно демократичната клауза, включена в Споразумението за партньорство и сътрудничество между Европейските общности и техните държави-членки и Република Узбекистан и по тази причина да обмисли внимателно временната отмяна на такова споразумение и разширяването на забраната за издаване на визи на висши правителствени служители, както и да замрази финансовите им активи в Европа и в презокеански европейски банки;
 3. поставя под въпрос решението за временното премахване за срок от шест месеца на някои от визовите ограничения като част от санкциите на ЕС по отношение на страната; приканва Комисията и Съда да извършат след шест месеца сериозна оценка на последствията на такова решение и да преразгледат цялостното положение в страната по отношение на правата на човека;
 4. повтаря своя призив за повишена бдителност до осигуряване провеждането на международна проучвателна мисия, която напълно да изясни въпроса за отговорността на узбекските органи за кървавите събития в Андижан;

5. отбелязва, че липсата на независимо международно разследване на кръвопролитията в Андижан през 2005 г. и отсъствието на подобрене във връзка с правата на човека в Узбекистан - условията, наложени от ЕС за вдигане на санкциите срещу тази страна - логично доведоха до подновяване на тези санкции;
6. изказва възмущение от изразеното от Съвета одобрение на предполагаемия напредък в областта на правата на човека в Узбекистан; припомня отново, че провеждането на диалог относно правата на човека и на срещи с експерти по отношение на Андижан, които освен това се състояха единствено преди подновяването на санкциите през м. май 2007 г., не представлява напредък само по себе си и не може да служи като основание за вдигане на санкциите;
7. изразява съжаление, че премахването на визовите ограничения за срок от шест месеца би могло да се изтъкува като липса на твърдост от страна на ЕС и да се представи като дипломатическа победа на президента Каримов; призовава незабавно всички държави-членки да припомнят на узбекските органи, че, в съответствие със заключенията на Съвета, ЕС няма да промени позицията си нито във връзка със зачитането на основните права, нито с провеждането на независимо международно разследване за Андижан, както и че премахването на визовите ограничения представлява нова стратегия за насърчаване на промените в страната, а не стъпка към постепенно прекратяване на режима на санкции;
8. припомня в този смисъл, че визовите ограничения ще бъдат автоматично възстановени след изтичане на шестмесечния срок, без за тази цел да е необходимо решение на Съвета, освен ако не бъдат изпълнени изцяло всички условия, поставени от Съвета;
9. приветства въвеждането от страна на Съвета на специални условия, които следва да бъдат изпълнени в рамките на следващите шест месеца, за да може премахването на визовите ограничения да остане в сила, а именно:
 - а) цялостно изпълнение на международните задължения на Узбекистан във връзка с правата на човека, основните свободи и правовата държава;
 - б) пълен безпрепятствен достъп на съответните международни органи до затворниците;
 - в) ефективно ангажиране в дейността на специалния докладчик на ООН за Узбекистан;
 - г) разрешаване на всички НПО, включително на Хюмън Райтс Уоч, да извършват неограничена дейност в Узбекистан;
 - д) освобождаване на задържаните правозащитници и прекратяване на тормоза спрямо тях;
 - е) позитивно ангажиране с въпросите на правата на човека в контекста на предстоящото заседание на Комитета за сътрудничество ЕС-Узбекистан; и

ж) продължаване на реформата на съдебната власт, правоприлагането и правото, уреждащо дейността на полицията;

10. счита, че тези условия включват ефективното сътрудничество с всички специални докладчици на ООН по въпросите на правата на човека, опростяването на процедурите за регистрация и признаване на неправителствени организации, както и изпълнението на изразеното от председателя на Европейския парламент искане за безусловното и незабавно освобождаване на 13 правозащитници: Сайджахон Зайнабитдинов, Мутабар Тоджибаева, Носим Исаков, Норбой Холджигитов, Абдусаттор Ирзаев, Хабибулла Окпулатов, Азам Формонов, Алишер Караматов, Мамаражаб Назаров, Дилмурад Мухиддинов, Расул Худайназаров, Бобумурод Мавланов и Улугбек Каттабеков;
11. настоятелно призовава узбекските власти да освободят Мутабар Тоджибаева и незабавно да ѝ позволят достъп до медицинско лечение, посещения от страна на членове на семейството и на адвокати;
12. счита, че ролята, която Узбекистан играе по отношение на борбата срещу международния тероризъм не е оправдание за подтискане на обществото и пренебрегване на правата на човека, и че такава политика може да доведе единствено до нестабилност и да засили опозицията от страна на фундаменталистите;
13. осъжда убийството на театралния директор Марк Вайл и счита такова убийство за допълнителен елемент на политическо насилие и своеволие към всеки, който застава против режима;
14. отправя искане за точна информация относно хода на разследването на обстоятелствата във връзка със смъртта на театралния режисьор Марк Вайл и очаква истината за извършителите да бъде обявена публично;
15. силно осъжда убийството на Алишер Саипов, изказва съболезнованията си на семейството на жертвата и призовава киргизките власти да предприемат пълно и щателно разследване на убийството, като предадат отговорните за това престъпление на правосъдието;
16. отново призовава правителството на Узбекистан да предприеме осезаеми стъпки към икономически реформи, евентуално налагане на мораториум върху смъртното наказание, независимост на правосъдието, да приведе националното законодателство по отношение на средствата за масова информация в съответствие с международни изисквания и норми, да прекрати цензурата;
17. отново призовава узбекските власти незабавно да преустановят съдебното преследване и тормоза на политици от опозицията, защитници на правата на човека, независими журналисти и други узбекски граждани и да позволят истински процес на реформи и демократизация; подчертава, че продължавайки да преследва такава репресивна политика, Узбекистан се нарежда сред едни от най-изостаналите държави в международната общност;

18. призовава институциите на ЕС, държавите-членки, както и специалния представител на ЕС за Централна Азия да положат всички усилия за гарантиране на доверието в политиката на Съюза по отношение на Узбекистан и на нейната последователност, по-специално като следят да бъде даден абсолютен приоритет на целите за насърчаване на правата на човека във всички политически действия и като осигуряват съответствието на проектите в Узбекистан, получаващи финансиране по различни финансови инструменти на Съюза, с оглед на тази цел;
19. изразява облекчение, че годишната програма за действие, предвидена от Комисията в рамките на Инструмента за сътрудничество за развитие, за оказване на подкрепа на парламента на Узбекистан и за "партньорство с неправителствени организации" е изтеглена за 2007 г., призовава Комисията да се консултира с Европейския парламент при изработване на програмите за 2008 г. и припомня задължението за консултиране на Парламента във връзка с тяхното приемане; също така отправя искане към Европейската комисия да проучи нови възможности, въпреки изключително трудния контекст, за осъществяване на проекти с оглед подпомагане на усилията на различните субекти на гражданското общество за насърчаване на правата на човека, в това число на икономическите, социалните и културните права;
20. изразява надежда, че забележителните усилия за спечелване на уважение, направени от посолството на Узбекистан в Брюксел, под формата на участие в многобройни културни дейности изразяват също така един стремеж към свобода на изразяване, който може да бъде наблюдаван и в културните среди, по-специално в пресата, в самия Узбекистан;
21. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията, на специалния представител на ЕС за Централна Азия, на Генералния секретар на ООН и ОССЕ , на президента, правителството и парламента на Узбекистан.